

en Synder formeent, den Stund han er under Band, at komme i Kirken at høre Guds Ord, men han maae have et særdeles Sted for sig selv nedre i Kirken, hvor det ham forordnes, og saasart Præsten gaer af Prædikestolen, skal Klokkeren (Degnen) hver Gang lede ham fra det forordnede Sted ud af Kirken. Kan det i sær Henseende ikke skee uden Forargelse, at han bliver i Sognet, da forvises han til et andet Sogn i Nærværelsen, hvor han og paa samme Tid og Maade, som sagt er, hver Gang ledes ud af Kirken.

II Art.) Om Afløsning af Band.

Naar en halstarrig og forhærdet Synder saaledes, som sagt er, er bleven sat i Band, og som en Hedning, efter Christi Befaling, offentlig udelukt af Guds og Jesu Menighed, da bør dog en ret Guds Tiener ikke saa plat overgive ham, at han jo, som en ret Hyrde, efter Christi Exempel, flittig søger efter det fortabte Faar, og med Bøn og Forbøn, saavel som alvorlige Formaninger, Lærdom og Underviisning, baade offentlig i Prædiken, saa tidt Leilighed gives af Texten, og hemeelig for sig selv, idelig og altid stræber at overvinde al Satans Magt i ham, og ved Guds mægtige Finger løse ham af de haarde Syndens Band, som ligge paa ham, paa det han i Tide maatte omvendes til Gud og leve. Og kommer det saa vidt, at den Bandsatte, formedelst den Hellig Aands Oplysning, seer sin Synds Vederstyggelighed og den meget farlige og fordømmelige Tilstand, som han derover er geraaden i, saa at han angrer og fortryder sit Hjertes Haardhed og Modtvillighed, og derfor længes inderlig efter at komme i Venskab med Gud igien, og antages i de Helliges Forsamling, at han der med andre Guds Børn igien maae have Deel i de hellige og himmelske Ting i Guds Kirke, sin bekymrede Siel til Trøst, Glæde og Husvalelse, da, saafremt han sin Fortrydelse retsindig giver tilkiende i en sand og alvorlig Bekiendelse, og man ellers finder rette Bodfærdigheds Tegn hos ham, skal Præsten strax give Provsten (og, om høi Vigtighed det udkræver, Bispnen ogsaa) det tilkiende, og indkaldes da den Bandsatte og i nogle andre Præsters Overværelse flittig forhøres og, efter mueligst befunden alvorlig Anger og Ruelse, tillades at lyses af Band igien og annammes i Guds Menighed, hvilket skal skee paa efterskrevne Maade:

1mo Skal Præsten Søndagen tilforn forkynde af Prædikestolen, at, saasom N.N., som forme-

delst sin Halstarrighed og Forhærdelse i Synden er for nogen Tid siden sat i Band og udelukt fra Guds Menighed, er nu ved hans store Naade kommen i sin Synds rette Kundskab og Fortrydelse, og begierer hierteligen at forliges med Gud og annammes igien i den christen Menighed etc., og med adskillige Bodfærdigheds Tegn har givet sit Hjertes Anger og Veemodighed tilkiende, haver man i den Herres Jesu Navn sluttet paa tilkommende Søndag, efter hans (hendes) foregaaende offentlige Bekiendelse og Afbedelse, ved den hellige Afløsning offentlig at løse ham (hende) af Kirkens Band, og, efter hans (hendes) inderlige Attraae, annamme ham (hende) igien til de Helliges Samfund her i Menigheden, hvorfor den ganske Menighed formaner, at de alvorligen bede Gud for denne Synder etc. Og bør Synderen (Synderinden) selv være tilstede samme Tid i Kirken paa det forordnede Sted, og føje sin Bøn tillige med Menighedens Forbøn til Gud, og med Suk og Klage lade see sin Alvorlighed til en sand Poenitentse.

2do Skal den Bandsatte samme Dag efter Prædiken møde (nederst inden for den største Kirke-Dør, om det er i Kjøbstederne, og paa Sognestævne, om det er paa Landet) og veemodig med sammenlagte Hænder (og blottet Hoved, om det er en Mandsperson) bede Præsten og den meenige Almue, at de vil have Medynk over hans jammerlige Tilstand, forlade ham de store Forargelser, som han i sit syndige Væsen har givet dem, og af et christen Hierte bede fremdeles med og for ham, at han igien maatte forsones med Gud og den christen Kirke; Hvilket ham da efter en liden foregaaende Revelse tilsiges med Formaning, at han herefter vogter sig for slig og anden forargelig Synd, og til næste Søndag rettelig bereder sig til at gjøre sin usvigelige Bekiendelse og Afbedelse for Gud og Menigheden.

3tio Naar Dagen da kommer, at Synderen skal offentlig afløses, staaer han nedre i Kirken paa det Sted, som ham har været udviist, mens han var under Band, og gjør Præsten efter Prædiken atter igien Afløsning for ham (hende, paa den her foreskrevne Maade) af Prædikestolen.

4to Saasart de befalede Vers begyndes, gaer strax Klokkeren (Degnen) ned og beder Synderen nu i Jesu Navn fremtræde for Guds og Menighedens Aasyn, og afbede sin begangner Synd og Forargelse, hvorpaa han gaer op og sætter sig paa sine Knæ, enten i Chorsdøren, el-